

ם:

עין משפט
נר מצוה

עַה אַ מַי פֿירט מוהל
אויסווי ביאה הלכה ג
סמך לאיין קנה טושיע
אויסע סימן ו טעף ח:

תוספות ישנים

[illegible]

הבא על יבמתו פרק ששי יבמות

וזה אמר רבי שמעון בתרין שלישם משמע. ממה לעיל פריך
 למה לי לרבות הדיבור והא אמר רבי מאיר בתולה אפילו
 מקצת בתולים ט'^ט [משמע] משמע דאי היה סבר בתולה שלימה לא היה
 נקשה לו מדי ושמא פריך אפיכא ואומר ר"י להבא פריך הכי
 והאמר רבי שמעון בתולה שלימה

והא אמר רבי שמעון ראויה לכהן גדול מטמא לה שאין ראויה לכהן גדול אין מטמא לה שאני התם דרבי רחמנא קרובה א"ה מוכת עין נמי [רבי] קרובה אחת ולא שתים ומה ראתי הא אתעביד בה מעשה הא לא אתעביד בה מעשה ורבי יוסי מדרשבקה ^(א) לבר זוגיה מכלל דבמוכת עין כרבי מאיר סבירא ליה מנא ליה מלא היתה לאיש והא אפיקתיה חד מלא היתה וחד מלאיש אלוי לרבות הבוגרת והא אמר ר' שמעון בתולה בתולה שלימה משמע מעמא דיריה נמי התם מהכא דרריש הכי מדאלוי לרבות הבוגרת מכלל דבתולה בתולה שלימה משמע ^(ב) תניא ר' שמעון בן יוחי אומר גיורת פחותה מבת שלש שנים ויום אחד כשירה לכהונה שנאמר וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם וחרו פנחס עמהם ורבנן לעבדים ולשפחות אי הכי בת שלש שנים ויום אחד נמי כדרב הונא דרב הונא רמי כתיב יכל אשה יודעת איש למשכב זכר הרגו הכל אינה יודעת קיימו מכלל דהטף בין ידעו בין לא ידעו קיימו וכתיב וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם הא ידעי הרגו הוי אומר בראויה ליבעל הכתוב מדבר תניא נמי הכי וכל אשה יודעת איש בראויה ליבעל הכתוב מדבר אתה אומר בראויה ליבעל או אינו אלא נבעלה ממש כשהוא אומר וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר הוי אומר בראויה ליבעל הכתוב מדבר מנא ידעי אמר רב ^(ג) הונא בר ביזנא אומר ר' שמעון חסידא העבירים לפני הצ"ץ כל שפניה מורקות בידוע שהיא ארויה ליבעל כל שאין פניה מורקות בידוע

שאינה ראויה ליבעל אמר רב נחמן י"סימן לעבירה הדרוקן כיצא ברבר אהר
אומר יומצאו מיושבי יבש גלעד ארבע מאות נערה בתולה אשר לא ידעו
איש למשכב וזכר מנא ידעי אמר רב כהנא הושיבום על פי חבית של
זין כעולה ריחה נודף אין ריחה נודף ונעבריהו לפני ציץ אמר
רב כהנא כריה דרב נתן לרצון להם כתיב לרצון ולא לפורענות אי
הכי במדין נמי אמר רב אשי להם כתיב להם לרצון ולא לפורענות
ולעוברי כוכבים אפילו לפורענות אמר רבי יעקב בר אידי אמר רבי
יהושע בן לוי הלכה כרבי שמעון בן יוחאי אמר ליה רבי זירא לרבי
יעקב בר אידי בפירוש שמעי לך או מכללא שמעי לך מאי כללא דאמר
ר' יהושע בן לוי עיר אחת היתה בארץ ישראל שקרא עליה ערער ושגר רבי
את רבי רומנוס ובדקה ומצא בה בת גיורת פחותה מבת שלש שנים ויום אחד
הכשירה רבי לכהונה אמר ליה בפירוש שמעי לי וואי מכללא מאי כללא
ושחזר התם הואיל דאנסיב דהא רב ורבי יוחנן דאמרי תרוייהו בוגרת
ומבטלי עין לא ישא ואם נשוי הכי השתא בשלמא התם סופה
להיות בוגרת תחתיו סופה להיות בעולה תחתיו הכא סופה להיות ווגה
תחתיו רב ספרא מתני לה מכללא וקשיא ליה ומשני ליה הכי ההוא
כהנא דאנסיב גיורת פחותה מבת שלש שנים ויום אחד אמר ליה ר"ג בר
יצחק מאי האי אמר ליה דאמר רבי יעקב בר אידי אמר ר' יהושע בן לוי הלכה

בר"ש בן יוחאי אמר ליה אייל אפיק ואי לא מפיקנא לך ר' יעקב בר אידי מאונך ר

ה. חילי י"ל נוחא ליה טפי לימור בחילה שלמה משמע חזאיטטרך אליו למעט חששטויזיס דקרא השגאחר כ"ח דבחילה חלה בחילה משמע ז'.
 ז. חילי י"ל יעיד דנחא ליה טפי למציא טעם לר"ש להעמיד דבחילה וי'.

מסורת הש"ס

(א) (לקמן פנה ב) קידושין
 (ב) (עלה ב) (ג) (ז"ל חנה)
 (ד) שבת לג' (ה) (נתיבות)
 (ו) (ז) (שבת לג' עירובין)
 (ח) (ז"ל ע"י כרכות ט"ז)
 (ט) (כרכות יב' ושב"ג)
 (י) (דף נ"א ט' (ט) רש"י)
 (יא) (ע"י בחיטות כרכות)

תורה אור השלם

1. וכל התק בנשים אשר
איש ידעו משכב זכר
היוו להם:

במדרש אר"י
2. ועתה הדנו כל יום
בטף וכל אישה ידעת
איש למשכב זכר הנה
במדרש א"י

3. וימנאו מיושבי יביש
האשכנזי ארבע מאות נשים
בתולות אשר אל ידעה
איש למשכב זכר וביאו
אוהם אל המהנה שלה
אשר בארץ בנין

שיטתם כי
4. ויהי על מצח ארבע
ונשא וקראו אשר ידעת
בני ישראל כל משכב
קדשים והיה על מצחו
תמיד לרצון להם לפני
סמות כל יום

הגהות תב"ח

(א) נב' ירמי וס' מדשנקה
בר זוגיה מל"ל ולח' ל'
נמחק: (ב) רש"י ד"ה
מדשנקה בר זוגיה וס'
ושנקה לרבי וס' דהוה:

מוסף דש"י

[illegible]